

ת"פ 5678/05/19 - מדינת ישראל נגד אלמוג מימון

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 5678-05-19 מדינת ישראל נ' מימון

בפני
בעניין:
כבוד השופטת, אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י עו"ד סיון צדיק

המאשימה

נגד

אלמוג מימון
ע"י עו"ד טל גלאון

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 11.5.20 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
2. לפי כתב האישום המתוקן, בצהרי יום 7.5.18 עמד המתלונן, קטין יליד שנת 2000, בתחנת ההסעה מחוץ לשטח בית הספר "אורט" ביבנה, וזרק כדורי מים. אחד הכדורים פגע בקטינה ש.ע. י.מ. הבחין בנעשה, ניגש למתלונן ואמר לו כי "יזיין אותו". המתלונן השיב "בוא תזיין אותי". בהמשך לדין ודברים בין המתלונן ו-י.מ. התקשר י.מ. לאחיו, הנאשם, וביקש ממנו להגיע במהירות למקום. לאחר מספר דקות, הגיע הנאשם יחד עם ח.ח. למקום כשהוא רכוב על טרקטורון, בידו אלת בייסבול ובכיסו סכין מתקבעת. המתלונן החל לנוס וכהבחין באוטובוס ההסעות עוזב את המקום, רץ לכיוון האוטובוס, דפק על הדלתות והתחנן בפני הנהג שיעלה אותו בעוד הנאשם, י.מ. ו-ח.ח. דולקים אחריו. נהג ההסעות אפשר למתלונן לעלות לאוטובוס והאחרון התיישב במושב האחורי. הנאשם, י.מ. ו-ח.ח. עלו על הטרקטורון ודלקו אחרי האוטובוס בעוד הנאשם נוסע נגד כיוון התנועה. הנאשם חסם את נתיב הנסיעה של האוטובוס ואילץ אותו לעצור. הנאשם, י.מ. ו-ח.ח., או מי מהם, החל לדפוק באמצעות ידיו על דלתות האוטובוס עד שהנהג נאלץ לפתוח את הדלתות. השלושה עלו לאוטובוס בעוד הנאשם אוחז בידו אלה. השלושה החלו להכות את המתלונן בכל חלקי גופו ובפרט בראשו ואחד מהשלושה הכה את המתלונן באמצעות האלה. שוטר אשר עבר במקום הבחין בטרקטורון חוסם את האוטובוס וכן בנאשם ואחרים עולים לאוטובוס בעוד הנאשם אוחז באלה. השוטר חבש כובע זיהוי, עלה על האוטובוס והבחין בשלושה מכים את המתלונן. השוטר הזדהה וקרא לשלושה "עצור משטרה". השוטר חסם את דלת האוטובוס, הודיע לכל הנוסעים להישאר במקום והזעיק עזרה. הנאשם התקרב לפתח הדלת

ולשוטר בניסיון לצאת מן האוטובוס למרות הוראות השוטר לעמוד במקומו. לאחר מספר דקות הגיעו כוחות משטרה למקום והנאשם נאזק. בחיפוש על גופו של הנאשם נמצא בכיס מכנסיו סכין. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלונן חבלה באזור פרונטאלי מימין עם נפיחות וסימני חבלה שטחיים על כתף ומרפק שמאל.

3. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

4. בתסקירו מיום 4.11.20, ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 20, רווק ועובד כמתקין ממירים בחברת תקשורת. הנאשם סיים 12 שנות לימוד. הנאשם לא התגייס לצבא בעקבות פתיחת ההליכים המשפטיים נגדו. אביו בן 50 ועובד כצבעי עצמאי, אמו בת 47 ועובדת בחברת סיעוד. הנאשם תיאר משפחה המתאפיינת בערכים נורמטיביים וציין כי הוריו מהווים דמויות משמעותיות בחייו. הנאשם הודה בביצוע העבירות, תיאר התנהגות תוקפנית כתגובה לאלימות שחוזה אחיו מהמתלונן. לתפיסתו, פעל באופן אוטומטי לשם הגנה על אחיו. עוד מסר, כי הסכין בכיסו שימשה אותו לטיפול בגלגלי הטרקטורון בשטח. כן מסר, כי אלת הבייסבול שייכת למתלונן. הנאשם מבין כי פעל באופן פסול אך התקשה לבחון בחירותיו והתנהגותו באירוע ואינו חושב שיכול היה בצורה אחרת בשל הצורך הבסיסי והטבעי להגן על קרוביו מפני איום וסכנה. הנאשם אינו מבטא חרטה אלא מביע צער על המחירים האישיים שמשלם בשל מעורבותו בפלילים. כן מתקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלונן. הנאשם תיאר עצמו כאדם רגוע ושלל קיומם של דפוסים אלימים ואימפולסיביים באישיותו ובהתנהלותו. הנאשם ביטא נכונות להסתייע במעורבות טיפולית.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם אינו בעל קווי אישיות עבריינים או אלימים, אולם ברקע לביצוע העבירות עמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות במצבים מסוימים. מכאן, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון לשם בחינת הירתמות הנאשם להליך הטיפול.

5. בתסקיר משלים מיום 25.1.21 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם מבין כיום את חומרת מעשיו והשלכותיהם. הנאשם הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית לצעירים עוברי חוק. הקבוצה טרם התחילה מפגשיה בשל משבר הקורונה והסגר. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות. כן המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעת הנאשם נוכח גילו הצעיר וכדי לא לפגוע בהשתלבותו במסלול החיים הנורמטיבי.

6. בתסקיר אחרון מיום 6.4.21 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם ממשיך להביע מוטיבציה להשתלב בקבוצה טיפולית. הנאשם מיועד להשתלב בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים עוברי חוק החל מיום 12.4.21. לאור האמור שירות המבחן חזר על המלצתו מיום 21.5.21.

טענות הצדדים לעונש

7. באת כוח התביעה טענה, כי יש לסיים ההליך בהרשעתו של הנאשם. לטענתה, לא מתקיימים התנאים לסיום הליך ללא הרשעה, לאור נסיבות ביצוע העבירות וחומרתן, בשל היעדר פגיעה בשיקומו ומשלא הונחה תשתית בדבר פגיעה קשה וקונקרטי בעתידו של הנאשם.

8. עוד טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על שלמות גופו של אדם ושמירה על כיבוד משרתי הציבור.

9. עוד הוסיפה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות בקביעת מתחם העונש ההולם: הנאשם נזעק

לאירוע שהתרחש בין אחיו הקטין לקטינים אחרים כשהוא רכוב על טרקטורון ובידו סכין מתקבעת. המתלונן הקטין נס על נפשו ועלה על האוטובוס, בזמן שהנאשם, אחיו וקטין נוסף דלקו אחריו. לאחר שהמתלונן עלה לאוטובוס, הנאשם, אחיו וקטין נוסף עלו על הטרקטורון, הנאשם נסע נגד כיוון התנועה, חצה את האוטובוס באמצעות הטרקטורון עד שהנהג נאלץ לעצור. השלושה קפצו על האוטובוס, ותקפו את המתלונן, בין היתר, עם אלה. שוטר שהבחין במתרחש עלה על האוטובוס, חסם את היציאה, בעוד הנאשם ניסה לצאת מהאוטובוס.

10. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 8 חודשים ובין מאסר לתקופה של 20 חודשים.
11. לטענה באת כוח התביעה, בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: מהתסקיר הראשון עולה, כי הנאשם הבין שפעל באופן פסול, אולם התקשה לבחון באופן ביקורתי את התנהגותו, לא ביטא חרטה, לא ביטא אמפתיה כלפי המתלונן והיה מרוכז בעצמו ובמחירים האישיים שהוא משלם. עם זאת, הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול והדיון נדחה לצורך הגשת תסקיר נוסף. מהתסקיר המשלים עולה, כי הנאשם טרם שולב בטיפול בשל הקורונה, למרות שהביע נכונות לכך.
12. לטענת התביעה, בנסיבות העניין, אין מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו של הנאשם ולהסתפק בענישה שיקומית בלבד. לטענתה, אין הלימה בין התסקיר הראשון והשני ואין הצדקה לסיים ההליך באפיק שיקומי בשל האינטרס הציבורי שבהענשת עבריינים פועלים באלימות כדוגמת הנאשם.
13. לאור האמור, עתרה למקם את הנאשם ברף הבינוני של המתחם ולהטיל עליו מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.
14. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לבטל את הרשעתו של הנאשם.
15. לטענתו, נסיבות ביצוע העבירות אינן מן החמורות ויש לקחת בחשבון, כי הנאשם פעל מתוך רצון להגן על אחיו הקטין והגיע על מנת לסייע לו. הנאשם לא יזם את הסיטואציה אלא נגרר אליה במטרה לעזור לאחיו. הנאשם החזיק בכיסו סכין כדי לחלץ את הטרקטורון.
16. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם ונכונותו להתגייס להליך טיפולי. הנאשם הודה במיוחד לו ונעדר עבר פלילי. הנאשם אמנם התקשה תחילה לגלות אמפתיה כלפי המתלונן, כפי שעולה מהתסקיר הראשון. אולם, התסקיר השני מגלה כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, מביע חרטה ומבקש להתגייס לטיפול במסגרת שירות המבחן. הנאשם נפגע קשות מכתב האישום, חלום חייו היה להתגייס לשירות קרבי וההליכים המשפטיים מנעו זאת ממנו. ניתן גם ללמוד על חריגות האירוע מדברי אביו של הנאשם. הנאשם עובד ומסייע כלכלית למשפחה.
17. בא כוח הנאשם הוסיף וטען, שככל שהנאשם יורשע, מעסיקו יאלץ לסיים את העסקתו, כפי שעולה מדברי מעסיקו.
18. לטענתו, יש מקום גם לגזירה שווה בין הקטינים שהיו מעורבים באירוע ועניינם הסתיים באי הרשעה ובין עניינו של הנאשם, אשר היה בן 18 ו-5 ימים בעת האירוע. כן ציין, כי לא בכדי נמנעה התביעה מלהגיש את גזרי דין של הקטינים שהיו מעורבים באירוע, אשר עניינם הסתיים באי הרשעה והטלת צו שירות לתועלת הציבור גרידא.

19. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולסיים ההליך באפיק שיקומי תוך הימנעות מהרשעתו של הנאשם. לחילופין עתר לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

דין והכרעה

20. תחילה לשאלת הרשעתו של הנאשם.
21. כידוע, בעניינו של בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג, וזאת בהתאם להלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997).
22. בית המשפט העליון קבע שלושה תנאים מצטברים לסיום הליך ללא הרשעה: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו גם: רע"פ 3195/19 **אגוזי נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (4.7.19); רע"פ 6403/18 **הרוש נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (28.11.18); רע"פ 6429/18 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בפסקה 7 (18.11.18); ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07); השלישי, עלה בידי הנאשם להראות כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי וממשי (רע"פ 5018/18 **בוגלו נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (21.10.18); רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (18.4.18); רע"פ 5949/17 **אמר נ' מדינת ישראל**, בפסקה 11 - 12 (25.7.17); רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.12)).
23. במקרה הנדון, אין מכלול הנסיבות מצדיק סיום ההליך ללא הרשעה.
24. ראשית, לנסיבות ביצוע העבירות - לא ניתן להתעלם מנסיבותי החמורות של העניין שלפניי. על רקע ויכוח בין אחיו הקטין של הנאשם והמתלונן, הגיע הנאשם למקום כשהוא רכוב על טרקטורון ואוחז בידו אלה. המתלונן נס מהמקום, רץ אחרי האוטובוס והתחנן בפני הנהג שיפתח את הדלת. למעשה, בשלב זה יכול היה הנאשם לסיים את האירוע. אולם, הוא דלק אחרי המתלונן, עלה על טרקטורון יחד עם אחיו וקטין אחר, נסע בניגוד לכיוון התנועה תוך שהוא מסכן את חייו וחיי הקטינים עמו, חסם את נתיב הנסיעה של האוטובוס ודרש שהנהג יפתח לו את דלת האוטובוס. לאחר שהנהג פתח, עלו השלושה לאוטובוס והחלו להכות את המתלונן, כשאחד מהם מכה את המתלונן באמצעות האלה. שוטר אשר נכח במקום ראה את המתרחש, עלה לאוטובוס ודרש מהשלושה להפסיק. הנאשם גם ניסה לרדת מהאוטובוס למרות הוראת השוטר. בחיפוש על גופו נמצאה סכין מתקבעת.
- מקרים מעין אלו בהם ננקטת אלימות ברף שאינו נמוך, שימוש באלה, חסימת רכב, והכל תוך חבירה בצוותא - אינם מתאימים ככלל לסיומם ללא הרשעה, ובפרט הואיל והנאשם היה הרוח החיה בחלק לא קטן מההתרחשויות.
25. שנית, לנסיבותי האישיות של הנאשם - רוב רובן של הנסיבות האישיות עומדות אמנם לזכותו של הנאשם, אשר הודה במיוחס לו, ונטל אחריות על מעשיו. הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות החוק. בשל מעורבותו באירוע הנאשם לא גויס לצבא. שירות המבחן המליץ לסיים ההליך ללא הרשעה לאור גילו הצעיר ומניעת פגיעה בהשתלבותו במסלול החיים. אולם, לא הונחה תשתית בדבר נסיבות חריגות או יוצאות דופן או פגיעה בהליך שיקומי ולמעשה הנאשם נרתם אך לאחרונה להליך טיפולי ממשי

בשל הקורונה.

26. שלישית, לעניין הנזק הקונקרטי - הנאשם עובד בחודשים האחרונים כמתקין בחברת תקשורת. מעסיקו של הנאשם מסר כי הנאשם עובד, מסור, חרוץ, עומד במשימות ובאתגרים ובעל יחסי אנוש מצוינים. כן ציין המעסיק שככל והנאשם יורשע יאלץ לסיים את תעסוקתו. מכאן, שעלה בידי הנאשם להראות סיכוי לפגיעה קונקרטית בתעסוקתו ברמה מסוימת. עם זאת, לא הוצגה כל מניעה בדין להעסקתו של הנאשם או מניעה לעבוד בתחום אחר או בחברה אחרת.

27. האם יש מקום להגמשת הדרישה להוכחת נזק קונקרטי בעניינו של הנאשם?

לפי גישה אחת, יש מקום להגמשה מסוימת בדרישה להראות נזק קונקרטי בעניינם של בגירים צעירים (ראו למשל: ע"פ 111/14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.4.14); רע"פ 1721/12 **אירשי נק מדינת ישראל** (30.3.14)). אולם, אין להתעלם בהקשר זה מגישה אחרת שלפיה גם בעניינם של נאשמים צעירים יש מקום לעמידה על הדרישה להוכחת נזק קונקרטי באופן דווקני (ראו למשל: רע"פ 5478/19 **לוי נ' מדינת ישראל** (25.8.19); ע"פ 3989/15 **גד מדינת ישראל** (9.8.15)).

28. לעמדת, יש להעדיף את הגישה הראשונה, וזאת משום שבעניינו של נאשם צעיר שטרם גיבש דרכו המקצועית והאישית, ישנו קושי מובנה בהוכחת נזק. עם זאת, גם נוכח גישה המגמישה את הדרישה לנזק קונקרטי ביחס לנאשמים צעירים, בשל נסיבות ביצוע העבירות ואי הנחת תשתית מספקת בדבר פגיעה בשיקום, לא מתקיימים התנאים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעתו של הנאשם.

29. מכאן, כי לא מתקיימים התנאים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעתו של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה

30. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

31. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלומו, גופו, שלווה נפשו ובטחונו של אדם. כן פגע ביכולתם של השוטרים לבצע עבודתם כדין. הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף בינוני לאור נסיבות ביצוע העבירות שכבר פורטו, רף האלימות, השימוש באלה, חלקו של הנאשם, החבירה בצוותא ועוד.

32. על מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירות דומות, ברף בינוני, ובנסיבות דומות ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן:

- רע"פ 8601/20 **מור נ' מדינת ישראל** (12.2.21) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה, עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש בנסיבות מחמירות של תקיפה על ידי שניים או יותר. לפי הכרעת הדין, הנאשם ושלווה הגיע לחנות בשל סכסוך כספי עם בעליה. הנאשם ואחרים הכו עובד במקום ואת בנו של המתלונן. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 13 חודשים, מאסרים על תנאי, קנס ופיצויים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

- רע"פ 6819/19 **סרוסי ואח' נ' מדינת ישראל** (28.10.19) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים, לפי הודאתם, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. לפי הכרעת הדין, הנאשמים תקפו את המתלונן עם אחר, אשר גם איים עליו, וגרם לו חבלות. בית משפט השלום הטיל על הנאשמים מאסר

לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הרשעת אחד הנאשמים וכן את הערעור שהגישו שני הנאשמים על חומרת העונש. בית המשפט העליון דחה את בקשתם של הנאשמים להרשות ערעור;

- רע"פ 893/15 **ביטון נ' מדינת ישראל** (6.8.15) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים, לפי הודאתם, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש בצוואת ובעבירה של היזק לרכוש במזיד. הנאשמים שמעו על הגעתו של המתלונן, חוקר פרטי, למסור צוויים, הגיעו למקום ברכבם, חצו את נתיב נסיעתו של המתלונן, התנגשו ברכבו, יצאו מהרכב וחבטו בו בכל חלקי גופו. בית המשפט הטיל על הנאשם 1 מאסר לתקופה של 11 חודשים, מאסרים על תנאי ופיצויים בסכום של 10,000 ₪. על נאשם 2 הוטל מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים בסכום של 7,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם, אולם קבע כי יש לנכות ימי מעצר מתקופת המאסר שנגזרה. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

- רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. לפי הכרעת הדין, תקף הנאשם שני מתלוננים יחד עם אחר במסעדה, בין היתר באמצעות הטחת בקבוק בראש וגרם להם חבלות. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 11 חודשים, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 1,000 ₪ ופיצוי בסכום של 3,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם ובית המשפט העליון דחה את בקשתו להרשות ערעור;

- רע"פ 3279/12 **גולן נ' מדינת ישראל** (29.4.12) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בביצוע עבירה של תקיפה בצוואת הגורמת חבלה של ממש. הנאשמים תקפו מאבטח, שמנע מהם להיכנס למועדון וגרמו לו לחבלות. בהמשך אף תקפו עובר אורח אשר ניסה לסייע. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי, מאסר על תנאי ופיצויים בסכום של 1,000 ₪ לכל מתלונן. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם ובית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגיש;

33. כפי שניתן להתרשם, הפסיקה הכוללת עבירה של תקיפה הגורמת חבלה מגוונת למדי והיא נעה בטווח רחב של ענישה. במקרה הנדון, יש לקחת בחשבון כי לצד העבירה של תקיפה הגורמת חבלה על ידי שניים או יותר ביצע הנאשם גם עבירה של החזקת סכין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. ענישה המתחילה במאסר על תנאי בלבד אינה מתאימה, אפוא, למכלול נסיבות העניין.

34. לאור האמור, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום בנסיבות העניין, בנסיבות המקרה, נע בין מאסר קצר, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 15 חודשים, לצד ענישה נלווית.

35. כאן המקום להעיר, כי התביעה לא הגישה פסיקה כלשהי לביסוס המתחם לו עתרה ומטבע הדברים, בנסיבות אלו, ישנו קושי מובנה להתייחס למתחם שלו עתרה. מנגד ההגנה הגישה פסיקה הנוגעת לאי הרשעה בעבירות שונות, שגם היא אינה מתאימה למתחם.

העונש ההולם בתוך המתחם

36. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות וחסכון בשמיעת עדויות; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; הנאשם עובד בעבודה מסודרת ומסייע בכלכלת המשפחה; הנאשם לא גויס לצבא בשל מעורבותו בתיק;

מהתסקירים עולה, כי הנאשם אינו בעל קווי אישיות עבריינים או אלימים, אולם ברקע לביצוע העבירות עמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות במצבים מסוימים. להערכת שירות המבחן הסיכוי להישנות עבירות בעתיד וחומרתה בינונית. הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי אולם בשל מגבלות הקורונה, ולמרות שניתנו דחיות לשם כך, אך לאחרונה החל הנאשם בהליך טיפולי.

37. האם יש מקום לסטות מהמתחם? התשובה על כך היא בשלילה.

38. אמנם, עיקר הנסיבות בתוך המתחם עומדות לזכותו של הנאשם, לרבות הודאתו, נסיבות חייו, היעדר עבר פלילי ונכונותו להירתם להליך השיקומי. בה בעת, בהיעדר הירתמות להליך ממשי שיקומי - גם אם לא בשל התנהלות הנאשם - אין מקום לחריגה מהמתחם. לא נעלם מעיניי כי עניינם של שני הקטינים שנטלו חלק באירוע הסתיים באי הרשעה תוך הטלת צו שירות לתועלת הציבור. עם זאת, חלקם של הקטינים היה קטן יותר בהשוואה לנאשם, שהיה הרוח החיה בשלב האלים, וגם גילם - שונה.

39. מכאן, שיש לסיים את עניינו של הנאשם בתחתית המתחם, הגם שטרם החל בהליך שיקומי ממשי. העונש ההולם כולל, אפוא, מאסר קצר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

40. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 7.4.21 נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

41. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של חודשיים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, וזאת בהתאם לחוות דעת ממונה מיום 7.4.21. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 7.7.21. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ד. צו מבחן למשך שנה.

רשמתי לפני נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש;

ה. הנאשם ישלם למתלונן, עד תביעה מספר 13, פיצויים בסכום של 5,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.6.21 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

ניתן צו להשמדת הסכין.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

עמוד 7

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד אייר תשפ"א, 06 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה